

forslag, som har deres Begrundelse i det Lovforslag, der blev behandlet nede i det andet høje Ting og sendt herop, nemlig det, som angaar Bortsalg af Præstegaardsjorder, saa disse Ændringsforslag er der ikke megen Anledning til at beskæftige sig med.

Det Ændringsforslag, som har Hovedbetydning for mit Vedkommende, er Ændringsforslag under Nr. 6, om hvilket jeg straks maa sige, at jeg meget gerne havde ønsket, at det ikke var blevet stillet. Det er ikke, fordi jeg er Modstander af en Revision af Loven; jeg kunde meget godt tænke mig, at man i Loven indsatte Bestemmelser om, at den skulde revideres, og jeg har heller ikke noget imod, at man indsætter, at det skal ske inden 15 Aar, thi jeg gaar ud fra, at selv om der staar nævnt 15 Aar, kan Revisionen ogsaa foregaa før den Tid, som ogsaa det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) gjorde opmærksom paa. Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) gennemgik dette Ændringsforslag ret omhyggeligt. Jeg maa tilstaa, at jeg i alt væsentligt er enig i den Betragtning, han fremførte, men det ærede Medlem glemte een Ting, og det var den afgørende: Kan vi gennemføre hans Principper? Mine Meningsfæller i Udvalget er gaaet ind paa Ændringsforslag Nr. 6, og jeg tiltræder det ligeledes, og det er, fordi vi er ganske overbeviste om — og nu hører vi det ogsaa fra den ærede Ordførers (Hauch) Side —, at uden dette Ændringsforslag bliver der ingen Lov, i hvert Fald ikke i denne Samling, og antagelig ikke paa denne Side Valget, man kan vel ikke en Gang tænke sig, at Flertallet i dette høje Ting skulde forandre sig, selv om vi fik en ny Rigsdag. Man kan derfor gerne spare Diskussionen herom, thi det ene afgørende er, om man vil modtage Lovforslaget, som det her er skitseret, eller om man ingen Lov vil have. Som sagt, mit Parti har taget det Standpunkt, ikke at udsætte sig for ingen Lov at faa paa dette Tidspunkt, og jeg deler mit Partis Opfattelse i saa Henseende. Man kan være nogenlunde tryk for, at den Revision, som skal foregaa om 15 Aar, vil falde ud til Fordel for vort Standpunkt: de periodiske Vurderinger. Jeg hørte meget godt det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) gøre opmærksom paa, at ved et lavt Prisniveau kan det have sine Vanskeligheder at komme dertil, fordi man maaske saa af andre Grunde er noget tilbøjelig til at slaa af paa Princippet, men vi behøver

heller ikke at vente 15 Aar med at revidere denne Lov. Der er Sandsynlighed for, at dette Spørgsmaal vil blive drøftet i høj Grad før det Valg, som snart skal foregaa, og det er lige saa rimeligt, at Forslag om Revision af denne Lov vil blive fremsat, lige saa snart dette Valg er foretaget, thi saa afgørende er det for mit Partis Vedkommende, og lige saa afgørende er det for det ærede Medlems Partis Vedkommende, at disse periodiske Vurderinger slaas fast saa hurtigt, der er Udsigt til, at man kan gennemføre dem. Der kan efter min Mening ikke indvindes noget som helst mod den Betragtning, at den Jord, som Staten eller Samfundet sidder inde med, gives i Brug til hvem der ønsker den, mod den normale Rente af den Værdi, Jorden til enhver Tid bliver sat til. Der er ingen, som kan modbevise Rigtigheden heraf, men naar man ikke kan overbevise Flertallet i dette Ting om Rigtigheden af vort Standpunkt, forekommer det mig, at man kan forsvare at gaa ind paa at tage Lovforslaget, som det her bliver ændret, men vi tror paa vore Ideers og Princippers Rigtighed og gaar ud fra, at der senere ogsaa i dette Ting vil findes et Flertal, som vil acceptere Princippet. Dersom der hverken efter det første eller det næste Valg kommer et Flertal, som støtter vort Princip paa dette Omraade, faar man ingen Lov hverken i næste Samling eller den kommende Samling af den Skikkelse, som vi helst vil have den, og derfor forekommer det mig, at det er et stort Ansvar at paatage sig ikke at imødekomme det Krav, som i Virkeligheden er til Stede i Befolkningen om at komme i Besiddelse af Jord. Det er ud fra denne Betragtning, at ogsaa jeg har givet min Tilslutning til dette Ændringsforslag. Jeg tror ikke, man gør Ret i at paatage sig det Ansvar at afvise det. Jeg tror, man skal lade Venstre have Ansvar for, at Lovforslaget faar den Form, det nu faar, og saa lade de kommende Valg afgøre, om det er Venstre, der havde Ret i dette Spørgsmaal, eller os. Jeg tror, det er os, der har Ret. Under Konferencen i Udvalget om dette Ændringsforslag bad jeg Udvalget om at give Ændringsforslaget følgende Ordlyd: „Loven vil være at underkaste Revision inden 15 Aar efter dens Ikrafttræden, og Loven bortfalder, hvis ikke Revisionen fører til en Forlængelse af Loven eller til en ny Lov.“ Hvis Princippet ikke er rigtigt, har jeg ikke noget imod, at man gaar bort fra det igen, men det, jeg har imod Lovforslaget, er, at